

Ř 12, 10: "Milujte se navzájem bratrskou láskou,
v úctě dávejte přednost jeden druhému."

Vážené sestry a vážení bratři, přátelé,

uplynul další rok, již 609., a my si opět zde v Kostnici připomínáme život a dílo kněze, rektora a mistra pražské univerzity, Jana Husa.

Jsme zde ze Švýcarska, z Německa, z Česka, z různých míst světa, abychom se setkali nad myšlenkami více než 600 let starými. Můžeme se ptát, mohou nám tyto myšlenky ještě dnes něco říci?

V loňském roce jsme zde hovořil o tom, že jistě mnozí z nás na mnoha místech slyšeli projevy učených profesorů, docentů i doktorů, četli Husovy spisy, listy, traktáty a možná si právě teď kladou otázku, co ještě nového uslyší.

Husovy promluvy byly živé a odpovídaly na otázky praktického života každého člověka. Proto byl tak následován. Byl vynikajícím kazatelem. Mnoho lidem by však slovo kazatel již dnes nic neřeklo. Kdybychom chtěli použít moderní terminologii, a mistr Jan uměl zavádět nové výrazy, diakritiku i do posvátných nauk, mohli bychom říci, že byl vynikající **influencer** (ovlivňovač), možná částečně youtuber, který má miliony **followerů** (následovníků). Jenže tento a snad mi mistr Jan promine influencer 15. století neovlivňoval posluchače svými názory, ale předával jim zkušenosti desítek generací lidí žijících před ním. Předával jim informace z osvědčených pramenů: z Písma, zkušenosti lidí z života ve 4. i např. 13. století (často cituje Aurelia Augustina, Tomáše Akvinského) ad.

Mistr Jan Hus by jistě chtěl, abychom při vzpomínce na jeho strašnou smrt upálením, jen nekladli květiny a nevzpomínali, ale abychom si něco z oněch osvědčených receptů na život vyslechli a třeba vzali i do svých životů. Pro dnešní krátkou úvahu jsem si vybral Husův citát: **Milujte se, Pravdy Boží každému přejte, nikoho násilím tlačiti nedejte.** Mít rád druhého člověka. Můžeme se podívat kolem sebe, do televize, přečíst si noviny, palcové titulky na internetu, prolistovat si pár komentářů a uvidíme opravdovou "lásku" člověka k člověku. Nenávist jednoho vůči druhému přímo tryskající z nitra člověka tu za jiný názor na válku, greendead, transgender, volbu té či oné strany, migraci ad. Kam jsme se v 21. století dostali v lásce k druhému člověku. Na facebooku či instagramu, v rodinách, vidíme vyškrtávání ze seznamu "přátel" pro jiný konzervativní - zpátečnický nebo naopak pokrokový - liberální názor. Mistr Jan mluvil o tom, abychom se milovali a vyslechli druhý názor, v lásce diskutovali a hledali Pravdu, která je osvědčena našimi předky, která je Boží!

40 let spolupráce mezi městy Kostnice a Tábor ukazuje, že i v období končící studené války našli naši předci cestu jeden k druhému. My nyní sklízíme ovoce jejich snah. Tábor

ze socialistického Československa a Kostnice z kapitalistické Spolkové republiky Německo. Lidé z různých míst, možná z různých pohnutek dokázali sednout za jeden stůl a poznávat se.

Moji milí, přátelé, snažme se, abychom společně v diskusích nad hledáním Pravdy neodepisovali člověka jiného názoru, abychom se radovali z husitského programu - svobody hlásání Božího slova, která o několik století předběhla dobu. Jen, buďme opatrní, aby ona svoboda, řečeno s apoštolem Pavlem, nebyla prostředkem k prosazování sebe sama!

Radujme se, že se známe, mějme druhého za přednějšího sebe a každý tam, kde můžeme, bojujme proti zlu, nenávisti, závisti! Jen tak můžeme alespoň o malý kousek, proměňovat každý den svět k lepšímu. Držme se dobrého!

Bůh Vám žehnej!

Doc. ThDr. David Tonzar, Th. D., dr. h. c.
biskup pražský ČČSH